

Manželský hymnus na lásku

Keby som hovoril hoci aj 10 svetovými jazykmi a vedel majstrovsky skladať nádherné vety plné krásnych slov, ktoré by boli pre ostatných anjelskou hudbou, ale milého a láskavého slova k svojej manželke by som nemal, bol by som ako rozladená gitara, či prasknutý bubon.

A keby som mal dar proroctva a poznal všetky tajomstvá, že by ma iní vyhľadávali, aby som im poradil a keby som bol uznávaným vedcom a odborníkom, ale zanedbával by som svoju manželku, bol by som úbohým pokrytcom.

A keby som sa pohyboval v duchovných výškach a mal takú silnú vieru, že by som robil divy, ale s láskou by som tam nezobral aj svoju manželku, ničím by som nebol.

A keby som rozdal celý náš majetok ako almužnu núdznym a keby som obetoval všetok svoj čas, silu i zdravie v službe bližným a nevšimol by som si potreby svojej manželky a detí, nič by mi to neosožilo.

Láska je trpezlivá a vie čakať – či dlho do noci na príchod, či roky na návrat. Láska je dobrotivá a najradšej by sa celá rozdala, aby urobila toho druhého šťastným a nezávidí, keď sa mu darí viac. Nevypína sa pri svojich úspechoch a nevystatuje sa tým, čo má, lebo to všetko aj tak dostala iba ako dar pre dobro iných.

Nie je nehanebná, ale má cit pre mieru a slušnosť, nie je sebecká, lebo iba dávanie naozaj naplňa. Nerozčuľuje sa pri slabosti a pomalosti druhého, nemyslí na zlé, ani keď nedostáva späť takou mierou, akou by chcela. Neteší sa z nepravosti, lebo tá zraňuje a niekto ňou trpí, ale raduje sa z pravdy, lebo iba pravda oslobodzuje.

Všetko znáša a všetko vydrží, lebo každému sa môže stať, že zakopne, či zlyhá, či zabudne, urazí, zraní alebo ochorie...

Všetko verí a všetko dúfa, lebo nikdy nie je nevhod ani neskoro povedať prepáč, odpusť, mám ťa rád, ...

Láska nikdy nezanikne, ale môže sa vytratiť z nášho vzťahu, ak ju nebudeme živiť.

Proroctvá prestanú, jazyky zamĺknu a poznanie pominie, lebo budeme starnúť a chorľavieť a aj rozum vekom zoslabne. Ako ľudia poznávame len sčasti a len málokedy vieme odhadnúť, čo príde. Ale keď bude v našom vzťahu láska, prestane nás trápiť, čo je čiastočné, nedokonalé a neznáme.

Keď som bol dieťa, hovoril som ako dieťa, poznával som ako dieťa, rozmýšľal som ako dieťa a aj moja schopnosť milovať bola detská. Keď som sa stal mužom, zanechal som detské spôsoby - aj v láske k manželke a deťom.

Bez srdca vidíme len nejasne, akoby v zrkadle, ktoré skresľuje alebo ukáže iba to, čo chceme vidieť. No skutočná láska nám otvorí oči dokorán a uvidíme svojho partnera z tváre do tváre, v jeho ozajstnej kráse. Bez nej poznávam iba čiastočne, ale s ňou budem poznať aj toho druhého tak, ako sa poznám ja sám.

A tak teraz zostáva viera, že Pán nás neopúšťa, aj keď my sa navzájom opúšťame; nádej, že Pán má moc uzdraviť aj veľké zranenia; a láska, aj keď zatiaľ slabá a nevytrvalá - tieto tri; no najväčšia z nich je láska, lebo je odrazom tej Božej, a preto má stále kam rásť, až s ňou raz úplne splynie.